

Osjećati se NOVO



Jessica Larsen

Temeljeno na istinitoj priči

Estonija

»I mam iznenađenje!«, *Em*a (majka) je rekla kada je pokupila Rasmusa iz škole. Zajedno su se prošetali niz uske ulice poredane živopisnim zgradama.

»Rosolje za večeru?«, Rasmus je pogađao u nadi. Jeli su to jelo baš prošli tjedan za njegov sedmi rođendan. No uvijek je mogao pojesti još salate od cikle i krumpira s ukiseljenim haringama!

*Em*a je odmahнула glavom uz smijeh. »Jutros sam upoznala dvije djevojke u autobusu. Misionarke. Dolaze nas večeras posjetiti kako bi razgovarale o njihovoj crkvi.«

Rasmus je pogledao znatiželjno. Nikada prije nije upoznao misionare.

Bio je u svojoj spavaćoj sobi i igrao se s vatrogasnim kamionom kada su misionarke došle. »Tere! Tere! Zdravo!«, pozdravile su *Em*u dok su ulazile u stan. Skinule su

svoje teške čizme i obukle kućne papuče koje je *Em*a čuvala za posjetitelje. *Em*a ih dovela do narančastog kauča. No Rasmus se držao podalje kod vrata.

Viša ga je žena primijetila i nasmiješila se. Na njezinoj je crnoj pločici pisalo Ōde Craig (sestra Craig). »Tvoja nam je majka rekla da si upravo imao rođendan«, rekla je. »Donijele smo ti nešto.« Uručila mu je malu karticu. Rasmus ju je pažljivo pogledao.

Bila je to slika čovjeka. Nosio je bijelu halju, a ruka mu je bila ispružena.

»Znaš li tko je to?«, upitala je Ōde Craig.

Rasmus nije znao ime čovjeka. Nikada prije nije vidio ovu sliku. No čovjek je izgledao ljubazno i snažno. »Mislim da je on kralj!«, Rasmus je rekao.

Obje su se misionarke nasmiješile. »Da, jest! On je Kralj kraljeva! Njegovo je ime Isus Krist.« Ōde Craig je izvadila

knjigu s plavim koricama. »A ovo je knjiga koja podučava o njemu, *Mormoni Raamat*. Mormonova knjiga.«

On i *Em*a počeli su čitati Mormonovu knjigu svakoga dana prije odlaska u školu. Tijekom škole su Rasmus i njegov razred išli u šetnje u prirodi, a zatim bi odrijemali. Nakon škole on i *Em*a često su se sastajali s misionarkama. Razgovarali su s misionarkama o tome što su pročitali u Mormonovoj knjizi. Ponekada je *Em*a hranila sve s jelom *kringel*, pletenicom kruha s cimetom. Vikendima su se on i *Em*a vozili biciklima ili imali piknik na plaži. Ponekada bi išli na duge šetnje u šumi ili uzduž omiljene rijeke.

Tijekom jedne od tih šetnji, *Em*a mu je rekla da bi htjela biti krštena. Rasmus se osmjehnuo. Misionarke su zatražile od *Em*e da se moli o tome treba li biti krštena ili ne. Zvučalo je kao da je dobila svoj odgovor!

»I znam gdje ću biti krštena«, rekla mu je uz osmeh. »Možeš li pogoditi?«

Rasmus je razmislio o lekciji misionarki o krštenju. Pokazale su sliku na kojoj je Ivan Krstitelj krstio Isusa u rijeci...



»Rijeka!«, izjavio je. »Naša omiljena rijeka.«

Tjedan dana kasnije, Rasmus je stajao na obali rijeke s misionarkama i nekim drugim ljudima iz crkve. *Em*a je bila spremna biti krštena. Bila je u potpunosti urojnena u vodu, baš poput Isusa. Kada je izašla, smiješila se. Rasmus je htio zauvijek zapamtiti ovaj trenutak – plavu vodu, bijelo poljsko cvijeće u zelenoj travi i smiješak njegove majke.

»Kako izgleda biti kršten?«, kasnije je upitao dok su svi jeli keksiće koje su misionarke donijele.

»Predivno«, rekla mu je. »Htjela sam ostati u rijeci zauvijek. Osjećam se tako novo!« Snažno ga je zagrlila.

»Za svoj sljedeći rođendan želim biti kršten baš poput tebe i Isusa«, rekao joj je. »I ja se želim osjećati novo!« ●

Autorica živi u Teksasu, SAD.